

ע"פ 62832/02/16 - רמי מור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 62832-02-16 מור נ' מדינת ישראל

לפני: כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

כב' השופטת מיכל ברק נבו

המערער רמי מור

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בת"פ 20099-10-12 (בית המשפט השלום ברחובות) בביצוע העבירות הבאות:

א. 8 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) יחד עם סעיף 224 א לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961 (להלן: **פקודת מס הכנסה**);

ב. 6 עבירות של הצגת מסמך כוזב למשלם ההכנסה לצורך מניעת ניכוי מס במקור, לפי סעיף 220(6) יחד עם סעיף 224 א לפקודת מס הכנסה;

ג. השמדת או הסתרת מסמכים, לפי סעיף 216(6) לפקודת מס הכנסה;

ד. זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין-התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**);

ה. שימוש במסמכים מזויפים, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

2. המערער נדון לשנת מאסר בפועל, ל-8 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה, ל-4 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת מס הכנסה, לתשלום קנס בסך 50,000 ש"ח או 5 חודשי מאסר תמורתו ולחתימה על התחייבות בסך 10,000 ש"ח להימנע במשך שנתיים מלבצע כל עבירה על פקודת מס הכנסה.

3. בהתאם למתואר בכתב האישום המערער עסק בין השנים 2001 עד 2008 במגוון תחומים, לרבות שיווק צמיגים, שיפוצים, ריצוף, עבודות ריתוך ומסגרות, נהיגה במשאית וכדומה. המערער שימש כמנהלה היחיד של חברת ר.מ.י. מור שיווק (1998) בע"מ, הנאשמת 2 בת"פ 20099-10-12 (להלן: **החברה**), והחזיק ב-99% ממניות החברה.

המערער והחברה פעלו בעורמה ותחבולה כדי להתחמק ממס בדרכים הבאות: לא הודיעו לפקיד השומה על עיסוקה של החברה בתחומי העיסוק; לא ניהלו פנקסי חשבוניות; לא הגישו לפקיד השומה דו"חות שנתיים על הכנסות החברה והעלימו הכנסות של החברה מפקיד השומה.

המערער השתמש בחברה במסגרת עיסוקיו, מסר ללקוחותיו חשבוניות מס וגבה מהם מס ערך מוסף על שמה של החברה כנגד תשלום. הוא לא דיווח על העסקאות לרשויות מע"מ, לא העביר את סכומי המס ולא דיווח למס הכנסה על ההכנסות ובכך נמנע מתשלום המס. סכום ההכנסות שהועלם עמד על 1,907,950 ש"ח לכל הפחות.

כמו כן, המערער נמנע מהפקדת המחאות שקיבל מלקוחותיו ופדה אותן למזומן באמצעות צדדים שלישיים, ובכך הסתיר את פעילותו העסקית ואת היקף הכנסותיו והכנסות החברה.

במהלך כל שנות המס בין השנים 2003 - 2008, הציג המערער ללקוחותיו מסמכים כוזבים בדבר היותו פטור מניכוי מס במקור. האישורים בדבר פטור מניכוי מס במקור זויפו על ידי המערער ואדם נוסף, שזהותו אינה ידועה, שפעלו בצוותא. המערער שילם לאדם הנוסף עבור הזיוף, מתוך מטרה לקבל תשלומים מלקוחות החברה מבלי שנוכה מהם מס במקור. במועד שאינו ידוע השמיד המערער את פנקסי החשבוניות שבהם העתקי החשבוניות שנמסרו ללקוחותיו.

4. ערעורו של המערער מופנה כלפי חומרת העונש שהוטל עליו.

גזר הדין של בית המשפט קמא

5. בית המשפט קמא קבע בפסק דינו כי כתוצאה מביצוע עבירות המס בהן הורשע המערער נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על ביטחון הכלכלי של הציבור וקופת המדינה, וכן נפגע ערך השוויון בנטל המס. לצד העלמת המס ישנן נסיבות מחמירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, השמדה או הסתרת מסמכים, זיוף מסמכים בכוונה לקבל דבר, ושימוש במסמכים מזויפים. מדובר בנסיבות שיש בהן פגיעה נוספת בציבור, תוך שיבוש סדרי השלטון והממשל.

6. עוד נקבע כי הפגיעה בערכים המוגנים היא חמורה, ונסיבות ביצוע העבירות הן במדרג הגבוה של העבירות שבהן הורשע המערער. מדובר בפגיעה במשך שמונה שנים, תוך ביצוע עבירות רבות, ובמספר מישורים, שנעשו בתחכום רב, בעורמה, מתוך תכנון ויחד עם אחר, כאשר כתוצאה מכך הועלמו הכנסות בסכום של 1,907,950 ש"ח לערך (הסכום הנ"ל, בו הודה המערער, מהווה רבע מהסכום המקורי - 7,500,000 ש"ח שיוחס לו בכתב האישום המקורי).

7. בית המשפט קמא ציין כי המחדלים לא הוסרו.

8. עוד ציין בית המשפט קמא כי מטבע הדברים, בעבירות מהסוג הנדון, אין מקרה אחד זהה למשנהו. בית המשפט קמא בחן מספר פסקי דין, מהם ניתן ללמוד אודות מדיניות הענישה הרלוונטית, בשינויים המתחייבים, והטעים כי אין בפסיקה שהובאה נסיבות זהות למקרה של המערער. בחלק מהפסיקה

שהובאה המחדלים הוסרו ויש בכך כדי להביא להקלה משמעותית במתחמי הענישה, משום שהנזק לקופת המדינה הוקטן. עם זאת, ציין בית המשפט קמא, יש בפסיקה שהובאה על ידו כדי להתוות את המסגרת לקביעת מתחם העונש ההולם.

9. בית המשפט קמא התייחס לסעיף 40 לחוק העונשין וציין כי מצבו הכלכלי של המערער הוא בכי רע, אין לו נכסים, הוא מתגורר אצל אמו ומסייע לה ומשלם מזונות לילדיו הקטינים.

10. לאחר ששקל את מדיניות הענישה ונסיבות המקרה, כאשר המחדלים לא הוסרו, קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע המערער כולל מאסר בפועל לתקופה הנעה בין 12 חודשים ובין 24 חודשים וקנס בסכום שנע בין 40,000 ש"ח ל- 100,000 ש"ח.

11. בית המשפט קמא הביא בחשבון את הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין: העדר עבר פלילי, הודאת המערער בביצוע העבירות, מצבו הכלכלי הקשה של המערער, חסר נכסים, מתגורר אצל אמו ומסייע לה. אי הסרת המחדלים נלקחה בחשבון במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, ומכאן שאין לשוב ולהתחשב בנסיבה זו במסגרת המתחם עצמו.

12. בית המשפט קמא סיכם כי רוב הנסיבות נוטות להקלה בתוך מתחם העונש ההולם, אך לא מצא כי מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם.

13. בסוף גזר דינו ציין בית המשפט קמא כי העבירות אומנם בוצעו בין השנים 2001 ל-2008, אולם הן התגלו לרשויות רק בשנת 2011 וכתב האישום הוגש בשנת 2012. כן צוינו גורמים שהביאו להימשכות ההליכים, בהם התפטרות ארבעה עורכי דין מייצוג המערער והעובדה שהוא לא התייצב לדיונים רבים.

14. בית המשפט קמא מצא לנכון להטיל על המערער עונש אחד כולל לכל האירועים, תוך שהוא לוקח בחשבון את מדיניות הענישה, מספר העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן. כן נלקחו בחשבון כל רכיבי הענישה והאיזון ביניהם.

טענות המערער

15. בפסק הדין צוינו עובדות לא נכונות. המערער יוצג במשך כל ההליך על ידי עורך דין אחד מהסניגוריה הציבורית (עו"ד ד"ר גיל עשת) ועל כן שגה בית המשפט קמא בקובעו כי ארבעה עורכי דין התפטרו מייצוגו. המערער לא התייצב רק לשני דיונים והוא מצר על כך.

16. אין כל שחר לטענה שהועלתה כלפי המערער לפיה הוא מעל וזייף מסמכים בסכום של 7,500,000 ₪. המערער הודה בסכום של כ-1,900,000 ₪ על מנת להקל על ההליך המשפטי ולחסוך בזמנו של בית המשפט, למרות שסכום זה מופרך ואינו תואם את המציאות.

17. המערער מעולם לא השמיד מסמכים ולא הודה בכך. בשנת 2005 או 2006 הושמדו מסמכים בזדון על ידי נושה, לו המערער היה חייב כספים. עובדה זו, לפיה רכבו נשרף יחד עם כל המסמכים, ובגין כך הוגשה תלונה במשטרת אשדוד, נעלמה מעיניו של בית המשפט קמא.

18. המערער אכן לא הגיש דוחות במספר עסקאות אך הסיבה לכך היא מציאות כלכלית קשה מנשוא. עסקו של המערער קרס, כתוצאה מכך הוא התגרש ונלקחו ממנו על ידי נושים שונים ביתו, רכבו, תוכניות חסכון ופנסיה, כאשר במקביל היה עליו לפרנס ארבעה ילדים קטינים.
19. המערער מצר על מעשיו ואין לו עבר פלילי. הוא לוחם לשעבר, ששירת במילואים עד גיל 50 וסובל מתחלואים שונים. המערער מתגורר אצל אמו בת ה-82, שהיא עיוורת ועברה שני אירועים מוחיים.
20. המערער מנסה מזה כשנה וחצי לשקם את חייו בעבודה מסודרת, המאפשרת לו לעמוד בתשלומי המזונות לילדיו, לטפל באמו ואף מבטיחה לו פנסיה. אם ייאסר לא יהיה מי שיפרנס את הילדים ואף סביר להניח כי המעסיק הנוכחי לא יחזיר אותו לעבודה בתום שנה. כמו כן, ספק רב אם יצליח למצוא עבודה בגילו.
21. אילו המערער היה מגיש את הדוחות לרשויות המס הוא לא היה נדרש כלל לשלם מס, אלא להיפך, היה מקבל החזרים.

תגובת המשיבה

22. גזר הדין מקל ביותר עם המערער, שכן בית משפט קמא טעה הן בקביעת מתחם העונש ההולם והן בקביעת מיקום המערער בתחתית המתחם, כאשר הסתמך על פסיקה שאינה רלוונטית לנסיבות ביצוע העבירות ע"י המערער.
23. המערער לא הסיר את המחדלים ואף אין לזקוף לזכותו את התמשכות ההליכים שכן הוא לא התייצב למספר דיונים בפני בית משפט קמא.
24. אפשר שהיה מקום להגיש ערעור על קולת העונש, אולם ערעור זה לא הוגש משיקולים מערכתיים.

דין והכרעה

25. אין צורך להכביר מילים על החומרה הרבה שיש לייחס לעבירות מס.
- כפי שנאמר ברע"פ 512/04 אבו עביד ואח' נ' מדינת ישראל פ"ד נח(4) 381, 384 (2004):

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם חברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור".

26. חומרה יתרה נודעת לעבירות מס, כאשר הן כרוכות בפעילות שיטתית הנמשכת על פני שנים רבות, מלווה בתכנון ובתחכום, וכאשר כתוצאה ממנה מועלמות הכנסות בהיקפים גדולים, כפי שהיה במקרה שלפנינו בו המערער העלים, במשך תקופה של שמונה שנים, ובשיטות מרמה שונות, הכנסות בהיקף של כ- 1,900,000 ₪.

27. בית המשפט קמא מצא כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הינו מאסר לתקופה בין 12 ל-24 חודשים וקנס בסכום של עשרות אלפי שקלים.

אנו סבורים כי בהתחשב במכלול הנסיבות הנוגעות לעניינינו, מדובר במתחם מקל, ואינו מוצאים עילה להתערב בו. הוא הדין באשר לעונש שהוטל על ידי בית המשפט קמא בתוך המתחם, שאף הוא נוטה לקולא.

28. כבר הבענו לא אחת את דעתנו כי בעבירות מס ראוי לייחס משקל משמעותי להסרת המחדל, שכן אין דינו של מי שלא הסיר את מחדליו כדין מי שהסירם, אשר יהיה זכאי להקלה בעונשו, כפי שנקבע לא אחת בפסיקת בתי המשפט.

29. בעפ"ג 26177-05-14 (מרכז) **בהרב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.2.2015) נאמרו על ידינו בהקשר זה הדברים הבאים בעמ' 9-10 לפסק הדין:

"הסרת המחדל, בדומה לכל מעשה של תיקון תוצאות העבירה ופיצוי הנזק, לא רק שעולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי, הן הערכי והן הכלכלי, אלא אף מלמדת באופן מובהק על נטילת אחריות והבעת חרטה...."

30. וכיוצא בכך נאמר בעפ"ג (מרכז) 20791-12-13 **אלון ואח' נ' פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה** (3.7.2014):

"גם אם לא בהכרח ולא בכל מקרה ומקרה יש לראות בהסרת המחדל משום נטילת אחריות מלאה ושלמה והבעת חרטה כנה ואמיתית... הרי שעדיין ראוי לעודד עברייני מס הנתפסים בכף לעשות כל שבידם, לרבות באמצעות נטילת הלוואות ושיעבוד כל רכושם, על מנת להסיר את המחדל ולשלם את מלוא המס, ולפיכך גם ראוי שהדבר יבוא לידי ביטוי בגזירת העונש".

31. בית המשפט קמא סבר שיש להביא בחשבון את שאלת הסרתו או אי הסרתו של המחדל בקביעת מתחם הענישה, שכן הדבר משליך על **"הנזק שנגרם מביצוע העבירה"**, כאמור בסעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין.

לדעתנו, את הנזק הנגרם מביצוע העבירה, יש לבחון במועד ביצועה ולאור הערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירה.

ככל שמדובר בעבירות מס, הנזק הנגרם בשל כך שהעברין אינו ממלא אחר חובתו לדווח ולשלם מס אמת, אכן משפיע על קופת המדינה, אך בראש ובראשונה הוא משפיע על מערכת המס בכללותה, המבוססת, על אמנה חברתית שעניינה שוויון בנשיאת נטל המס, כמו גם על יחסי האמון בין האזרח לרשויות המס. לפיכך, עברייני מס שלא דיווח כנדרש על הכנסותיו, ודואג לאחר מכן להסרת המחדל בדרך של תשלום המס, אינו מפחית בכך את

הנזק שנגרם מביצוע העבירה, אלא פועל רק לתיקון תוצאות העבירה, כאמור בסעיף 40(א)(5) לחוק העונשין.

הגישה לפיה הסרת המחדל קובעת את מיקומו של הנאשם בתוך המתחם אומצה, למשל, בעפ"ג (ת"א) 47301-01-14 **רשות המסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' פ.מ.מ בע"מ** (16.6.2014):

"שיקול מרכזי ודומיננטי עניינו הסרת המחדל. המערער הסיר את המחדל במלואו, שילם סכום של כ-1,600,000 ₪ לרשויות המס, וזאת עוד בשלב הטיעונים לעונש בבית משפט קמא. הסרת המחדל הינה הביטוי האולטימטיבי ללקיחת אחריות והכרה בחטא, לצד הפן האופרטיבי והמעשי שיש בה, דהיינו השבת הנזק באופן שהקופה הציבורית קיבלה בחזרה מה שנגרע ממנה. בתי המשפט מאז ומעולם התחשבו בנימוק זה לעניין ההקלה בעונש. אין בכך כמובן כדי למעט מחומרתה של העבירה, אולם יש בכך כדי להשליך על הענישה. תיקון 11 העומד במוקד הדיון הכיר גם הוא בחשיבות הסרת המחדל. אנו מפנים לסעיף 40(א)(5) המונה בין הנסיבות שבהן רשאי בית המשפט להתחשב בעניין העונש ואשר אינן קשורות לביצוע העבירה גם את "מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה".

32. במקרה שלפנינו העמיד בית המשפט קמא את עונשו של המערער בתחתית המתחם ממש, ולפיכך, על אף שלדעתנו, כאמור, שאלת הסרת המחדל נוגעת לקביעת מיקומו של הנאשם בתוך המתחם, לא יהא בכך כדי להביא להקלה בעונשו של המערער; ראשית, משום שאנו סבורים כי הרף התחתון שקבע בית המשפט קמא ממילא נוטה לקולא, כך שהמערער היה ראוי אף לעונש חמור יותר. שנית, גם אם היה מקום לקבוע רף ענישה תחתון נמוך יותר, באופן שיהא ניתן לערוך הבחנה בין מי שהסיר את המחדל (כך שמיקומו יהא קרוב יותר לרף התחתון של המתחם) לבין מי שלא הסיר אותו (כך שמיקומו במתחם יהא גבוה יותר), עונשו של המערער שלפנינו, שלא הסיר את המחדל, ממילא לא היה בתחתית אותו מתחם, אלא גבוה הימנו, והוא בכל מקרה לא היה פחות מהעונש שנגזר עליו בסופו של יום.

33. לא רק שהמערער ביצע על פני תקופה ארוכה ובדרך שיטתית ומתוככמת, עבירות מס חמורות, אלא הוא אף לא דאג, עד עצם היום הזה, לפעול בדרך כלשהי לשם הסרת המחדל, באופן היכול ללמד על נטילת אחריות ועל הבעת חרטה.

אף העובדה שהמערער טען כי הסכום בו הודה הוא "סכום מופרך שאינו תואם את המציאות" מלמדת על אי נטילת אחריות.

ואם אין די בכך, המערער אף הוסיף וטען כי אילו היה מגיש את הדוחות לרשויות המס וכולל בהן את הכנסותיו, ולאור ההוצאות שהיו לו בייצורן, לא היה נדרש כלל לשלם מס, אלא אדרבא - היה מקבל החזרי מס.

34. אנו דוחים טענה זו. בעפ"ג 56587-07-13 **מדינת ישראל נ' קובי** [27.11.2013] נאמרו בעניין זה הדברים הבאים (פסקה 6 לפסק הדין):

"... הזדמן לנו, כמו כמעט לכל מותב העוסק בתחום זה, להביע את דעתנו על הטיעון, ולפיו לו היה פלוני מנהל ספרים כדין, הוצאותיו בייצור ההכנסה היו מביאות לכך שבסופו של יום לא היה צריך לשלם מס. יתכבד פלוני וינהל ספרים, ולאחר מכן יעלה טענה זו. מי שאינו מנהל ספרים, כורת את הענף עליו הוא יושב, ככל שהדבר אמור בטענה דלעיל."

35. על כך ניתן להוסיף כי ההנחה שמבקש המערער מבית המשפט להניח, לפיה אם הוא היה מגיש דוחות כדין, לא היה נדרש לשלם מס, ואף היה זכאי לקבל החזרי מס, כלל אינה מחויבת המציאות, שהרי עניין זה כלל לא הוכח על ידי המערער.

יתרה מכך, אין כל סיבה להניח לטובתו של עבריון מס, שאינו מגיש דוחות, ואינו מדווח על הכנסותיו, כי הוצאותיו הנטענות הן אמיתיות וכשרות, שניתן לנכותן מהכנסותיו על פי דיני המס. יתכבד המערער ויגיש דוחות כדת וכדין, יכלול את כל הכנסותיו והוצאותיו, ורק לאחר מכן יעלה טענה מסוג זה.

36. אשר לנסיבותיו האישיות של המערער, טען המערער כי היה על בית המשפט קמא לייחס משקל רב יותר למצבו הכלכלי והבריאותי, לגילו, למצבו המשפחתי, לכך שהוא מטפל באמו, ולעובדה שאין לו עבר פלילי.

עיון בגזר דינו של בית המשפט קמא מעלה כי לשיקולים אלה ניתן המשקל הראוי, ואין מקום להתערבותנו, מה גם שעונש המאסר שהוטל על המערער הוא בתחתית המתחם ממש. עונש הקנס קרוב ביותר לרף התחתון, ובוודאי שאין במקרה דנן הצדקה לחרוג לקולא מהמתחם בשל שיקולי שיקום.

37. יתר על כן, הלכה היא כי בכל הנוגע לעבירות המס יש לתת עדיפות לשיקולי הרתעה וגמול על פני נסיבות אישיות, כפי שנקבע בע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל פ"ד נח(3) 721, 727 (2004):

"עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה, ומכאן שיש מקום ליתן לכך משקל בענישה מן הפן ההרתעתי. כך שבבוא בית-המשפט לגזור את דינו של אדם אשר הורשע בעבירות מסוג זה, לא ייתן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית".

38. בדומה לכך נאמרו הדברים ברע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013):

"יש להתייחס לעבריינות המס בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח. על יסוד גישה זו, הוותותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העבריון".

39. אשר לטענות המערער לפיה נפלה טעות בגזר הדין שצוין כי המערער החליף ארבעה עורכי דין - עובדה שהתגלתה בפנינו כמוטעית, הרי שעיון בגזר הדין מעלה כי בית המשפט קמא לא ראה בכך נסיבה משמעותית לחומרא, מה גם שהמערער אישר כי הוא לא התייצב לדיונים בשתי הזדמנויות, ולפיכך

ניכר כי אכן יש לו תרומה להתמשכות ההליכים, כפי שצוין בגזר הדין.

40. סיכומם של דברים, בהביאנו בחשבון מכלול שיקולים אלה, בהם: (א) החומרה בעבירות מס המצדיקה להעדיף את שיקולי ההרתעה והגמול על פני הנסיבות האישיות; (ב) החומרה היתרה שיש בעבירות הנעשות באופן שיטתי ולאורך תקופה ארוכה והכרוכות בהעלמת הכנסות בסכומים ניכרים; (ג) אי הסרת המחדל; (ד) יתר הנסיבות שנשקלו על ידי בית המשפט קמא - אנו סבורים כי לא נפלה שגגה בגזר דינו של בית המשפט קמא ולפיכך אין מקום להתערבותו.

41. אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 3.7.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ו (12 אפריל 2016) במעמד המערער.

אברהם טל, נשיא אב"ד	שמואל בורנשטיין, שופט	מיכל ברק נבו, שופטת
------------------------	-----------------------	---------------------